

**การส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา
ในภาคตะวันออก***

**The Competency Promotion
of Chinese Language Eachers in Secondary Schools
in The Eastern Region of Thailand**

วัลภา พงษ์พันธ์**

ดร.จันทร์ชลี มาพุทธ***

ดร.สมหมาย แจ่มกระจ่าง****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก 2) ศึกษารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก และ 3) ศึกษาวิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 72 คน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 113 คน ครูสอนภาษาจีน จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ และการสัมภาษณ์เชิงลึกครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก จำนวน 10 คน รวมทั้งการสนทนากลุ่มจากผู้บริหารแผนการสอนภาษาจีน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้บริหารศูนย์ภาษาจีน ผู้ประกอบการธุรกิจการสอนภาษาจีนเอกชน ครูสอนภาษาจีนสัญชาติจีนที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมากกว่า 10 ปี และครูสอนภาษาจีนดีเด่น จำนวน 8 คน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกรายด้านตามสมรรถนะหลักมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และสมรรถนะประจำสายงานมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนในภาคตะวันออก ตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานไม่แตกต่างกัน

2. รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน มีดังนี้ 1) พัฒนาคำความรู้ 2) พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) พัฒนาเทคนิคการสอน

*คุณฉวีนิพนธ์ปรัชญาคุณฉวีฉวีต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

และผลิตสื่อ 4) พัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น 5) พัฒนาทักษะการวิจัยและการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 6) สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู

3. วิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ในระดับโรงเรียน มี 3 วิธี คือ 1) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) จัดโครงการภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) จัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่วนระดับนโยบาย มี 4 วิธี คือ 1) จัดตั้งสถาบันพัฒนาการสอนภาษาจีน 2) จัดตั้งเครือข่ายครูสอนภาษาจีน 3) ส่งเสริมครูและโรงเรียนต้นแบบ 4) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยจีน

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) the performance competency of Chinese language teachers in secondary schools in the Eastern Region of Thailand; 2) the model for competency promotion of Chinese language teachers; and 3) the competency promotion of Chinese language teachers. The sample consisted of 72 chairs of the subject group of foreign languages, 113 teachers from the foreign languages subject group, and 108 Chinese language teachers. The instruments used for the data collection were a five-level rating scale questionnaire and an in-depth interview for 10 Chinese language teachers in the Eastern Region of Thailand. 8 of focus group approach was employed among the Chinese program directors, secondary school directors, Chinese program administrators, entrepreneurs of private business in teaching Chinese, Chinese native teachers having more than 10 years of Chinese teaching experience in Thailand, and the most outstanding Chinese language teachers.

The results revealed as follows:

1. The existing situation of the competency performance of the Chinese language teachers in secondary schools in the Eastern Region of Thailand, as a whole, was rated at a high level of competency. When considering each particular aspect of core competency, it was also found that the quality of Chinese language teachers was rated at a high level, and at a medium level in the aspect of functional competency. No significant differences were found from the comparison of the opinions towards the existing competency performance of the Chinese language teachers in secondary schools in the Eastern Region of Thailand between the aspects of core competency and functional competency.

2. The model for competency promotion of Chinese language teachers in secondary schools in the Eastern Region of Thailand classified according to the core competency and functional competency included: 1) knowledge development; 2) Chinese language communicative skills development; 3) teaching technique and instruction material development; 4) local curriculum development; 5) research skills and classroom activities development; and 6) attitude enhancement for teaching profession.

3. The promotion competency of Chinese language teachers in secondary schools in the Eastern Region of Thailand classified according to the core competency and functional competency should be carried out as follows:

As for school policy: 1) learning exchange forum arrangement; 2) Chinese language communicative skills project management; and 3) learning resources and media management.

As for the government policy: 1) establishment of an institute for development of Chinese language; 2) building up the network for Chinese language teachers; 3) promotion of the best model for Chinese language teachers and schools; and 4) enhancement of the cooperation between Thailand and China.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระบบการศึกษาของประเทศไทยกำลังได้รับการนิยมน้อยมากในปัจจุบันนี้ เนื่องจากกระแสของความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจีนที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว การสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันอย่างใกล้ชิดระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน ซึ่งดำเนินการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ยังทำให้เกิดความร่วมมือต่อกันอันดีในหลายด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ประเทศไทยได้ส่งนักศึกษาส่วนหนึ่งไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน และนักศึกษาจีนโดยเฉพาะในมณฑลทางใต้ของประเทศไทยก็เริ่มสนใจมาเรียนภาษาไทย ด้านครูอาจารย์ ประเทศจีนได้มีการจัดส่งครูอาสาสมัครจากประเทศจีนมาเป็นครูสอนภาษาจีนให้กับนักเรียนในประเทศไทย ด้านเศรษฐกิจประเทศไทยกับประเทศจีนได้ทำความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการค้าขายระหว่างประเทศ ที่มีการสร้างสาขาธุรกิจย่อยระหว่างกัน การสร้างความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม (เหวย ซิน, 2553, หน้า 67-68) ซึ่งความร่วมมือเหล่านี้ ประเทศไทยมีความจำเป็น ต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อรองรับความร่วมมือเหล่านี้ โดยเฉพาะในภาคกลางและภาคตะวันออก ถือเป็นภาคที่มีการลงทุนทางการค้าและอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงมีความจำเป็น

ในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนเหล่านี้

กระทรวงศึกษาธิการ เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถด้านภาษาจีน จึงกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านสังคม เศรษฐกิจและและการลงทุนให้กับคนไทย โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนชาวไทยมีความรู้ภาษาจีน สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสาร ใช้ในการแสวงหาความรู้ และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาเปิดสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 และกำหนดให้นักเรียน นักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามสัดส่วนคือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในทุกช่วงชั้นเรียน (อุทัยวรรณ เถลิงชัย, 2552, หน้า 2)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการศึกษาการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก เพื่อให้ครูสอนภาษาจีนสามารถนำรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะ และวิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนเป็นแนวทางในการส่งเสริมสมรรถนะของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถตามสมรรถนะและ

สามารถนำความรู้ ความสามารถเหล่านั้นไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
2. เพื่อศึกษารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
3. เพื่อศึกษาวิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ดำเนินการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 7 จังหวัด ประกอบด้วย ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว ตรัง และจันทบุรี
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 82 คน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 160 คน ครูสอนภาษาจีน จำนวน 153 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 72 คน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 113 คน ครูสอนภาษาจีน จำนวน 108 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

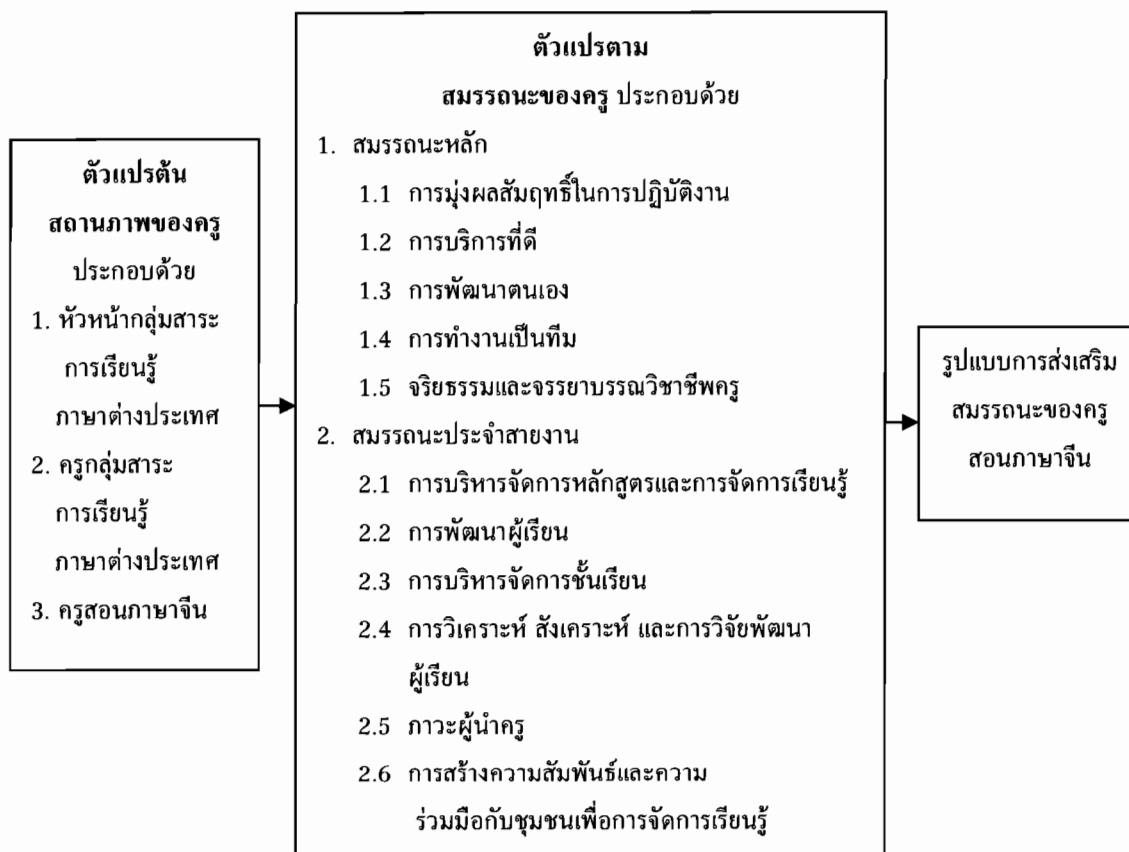
ตัวแปรต้น ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูสอนภาษาจีนจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

3. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เดือน กันยายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน

1.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม

1.2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93

1.3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ F -test

2. ศึกษารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 10 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มีลักษณะเป็นแบบข้อคำถามปลายเปิด

2.3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากการสัมภาษณ์ การจดบันทึก และตีความและสรุปข้อมูล

3. ศึกษาวิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 สนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับโรงเรียน และระดับนโยบาย ตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน จากผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย จำนวน 8 คน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากข้อมูลที่ได้จากการสนทนา การสังเกต การจดบันทึก และตีความและสรุปข้อมูล

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

1. สภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า

สภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนโดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกตามสมรรถนะหลัก

มีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และสมรรถนะประจำสายงานมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามรายด้านโดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย ตามสมรรถนะหลัก พบว่าอันดับแรก ได้แก่ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครู รองลงมา ด้านการทำงานเป็นทีม อันดับสาม ด้านการบริการที่ดี และอันดับสุดท้าย ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามรายด้านโดยเรียงอันดับจากมากไปน้อยตามสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า อันดับแรก ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำครู รองลงมา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน อันดับสาม ด้านการพัฒนาผู้เรียน และอันดับสุดท้าย ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยพัฒนาผู้เรียน การเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูสอนภาษาจีน ตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงานจำแนกรายด้านไม่แตกต่างกัน

2. รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า

สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 1) พัฒนาความรู้ภาษาจีนและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 2) พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3) สร้างเจตคติที่ดีต่อการเป็นครูภาษาจีน 4) พัฒนาครูให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการวางแผนการปฏิบัติงาน และสร้างสรรค์งานให้มีประสิทธิภาพ 5) สร้างจิตสำนึก และพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการที่ดี 6) พัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการบริการ 7) ส่งเสริมการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 8) พัฒนาศักยภาพตามความสามารถของบุคคลและส่งเสริมบทบาทผู้ตามในการทำงานร่วมกันได้อย่างเหมาะสม 9) สร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และ 10) ส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในความเป็นครู

สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย

1) พัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย

2) ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 3) พัฒนาความร่วมมือระหว่างครูสอนภาษาจีนกับชุมชน 4) พัฒนาหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับท้องถิ่น 5) พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 6) พัฒนาคู่มือความรู้ด้านการบูรณาการเรียนการสอนภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 7) ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีน 8) พัฒนาคู่มือการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ีระหว่างครูกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน 9) พัฒนาคู่มือที่เป็นผู้มีความรู้ และมีทักษะการเป็นผู้นำ และ 10) พัฒนาคู่มือที่เป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง

3. วิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ระดับโรงเรียน และระดับนโยบาย พบว่า

สมรรถนะหลัก ระดับโรงเรียน จัดช่องทางการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้านความรู้ภาษาจีนอย่างหลากหลาย เชิญวิทยากรอบรมทักษะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมความรู้ด้านภาษาจีนกับหน่วยงานต้นสังกัด จัดครูเจ้าของภาษามาประจำโรงเรียน สนับสนุนครูให้มีการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการวางแผนงาน ฝึกปฏิบัติการความสามารถในการเป็นผู้บริการที่ดี จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาองค์กร คุณภาพสู่ความเป็นเลิศ เชิญวิทยากรอบรมครูเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพครู ให้การยกย่องครูแบบอย่าง ระดับนโยบาย กำหนดนโยบายสนับสนุนโรงเรียนสอนภาษาจีนเอกชนจัดโครงการอบรมครูสอนภาษาจีนร่วมกัน จัดตั้งสถาบันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จัดระบบฐานข้อมูลครูสอนภาษาจีนในระดับประเทศ จัดโครงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนเป็นรายบุคคล จัดสรรทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับโรงเรียนที่ขาดแคลน จัดแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อบริการชุมชน จัดตั้งเครือข่ายเพื่อความ

ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระดับประเทศ อบรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ยกย่องครูต้นแบบ

สมรรถนะประจำสายงาน ระดับโรงเรียน เชิญวิทยากรให้ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียน จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน จัดโครงการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน จัดโครงการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารให้กับชุมชน สนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายชุมชน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการจัดการเรียนรู้ และการผลิตสื่ออย่างหลากหลาย ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีน จัดโครงการอบรมพัฒนาคู่มือด้านภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงให้กับครู ระดับนโยบาย สร้างนักวิจัยมืออาชีพเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จัดนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถมาให้การอบรมและพัฒนาครูสอนภาษาจีน กำหนดนโยบายส่งเสริมความรู้ภาษาจีนสู่ชุมชน จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีนในชุมชน สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน จัดตั้งสมาคมครูสอนภาษาจีน จัดอบรมให้ความรู้ด้านภาษาจีนและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับศึกษานิเทศก์ประจำแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมการทำวิจัยด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อค้นหาวิธีการเรียนการสอนภาษาจีนที่ประสบความสำเร็จ ส่งเสริมโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยและจีน จัดโครงการพัฒนาคู่มือการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงระดับชาติ การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมรรถนะและ

สมรรถนะประจำสายงานโดยรวมและรายด้านมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง สภาพการปฏิบัติงานตามสมรรถนะหลักมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และสมรรถนะประจำสายงานมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสมรรถนะหลักเป็นสมรรถนะที่ต่อองค์การปลูกฝังและบ่มเพาะหล่อเลี้ยงให้มีจิตใจภายในที่ดีงาม รวมถึงการจัดเกลาทางสถาบันทางสังคมเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอตั้งแต่เยาว์วัยจากสถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคม สถาบันการศึกษา ได้แก่ การได้รับการอบรมสั่งสอนการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และการเห็นแบบอย่างที่ดี เป็นสิ่งที่ช่วยให้สมรรถนะหลักมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการวิจัยของ สุรเดช อนันตสวัสดิ์ (2554) วิจัยเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุและผลของสมรรถนะของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะหลักของครูมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านองค์กรหรือสถาบัน การได้รับการบ่มเพาะจากองค์กรหรือสถาบันต่างๆ และการจัดเกลาทางสังคม จึงเป็นเหตุให้สมรรถนะหลักของครูมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง และการวิจัยของ ดวงทิพย์ อันประสิทธิ์ (2555) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดเกลาทางสังคมเพื่อเสริมสร้างจิตอาสาในชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนบางน้ำหวาน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การจัดเกลาทางสังคมผ่านสถาบันต่างๆ ครอบครัว ศาสนา โรงเรียน ได้แก่ การอบรม สั่งสอนด้วยวาจา การทำตนให้เห็นเป็นแบบอย่าง การลงโทษ การสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัล ซึ่งการมีสมรรถนะสูงได้ต่ออาศัยการบ่มเพาะจัดเกลาจากสถาบันเหล่านี้ในเบื้องต้น ส่วนสมรรถนะประจำสายงานมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสมรรถนะประจำสายงานเป็นสมรรถนะเชิงวิชาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความสามารถหรือความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยประสบการณ์ในการฝึกฝนและเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง จึงจะสามารถเกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะทางได้ แต่การจัดเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัจจุบันยังถือว่าอยู่ใน

ขั้นตอนของการเริ่มต้น ครูยังขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ และปัญหาอื่นๆ มากมาย สอดคล้องกับการวิจัยของ ชุน เหลย (2550) วิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า จำนวนวัสดุอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เพียงพอ การนิเทศไม่เอื้ออำนวยต่อครูผู้สอน เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนตามระดับชั้น และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สมรรถนะประจำสายงานมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

2. รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอน

ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมรรถนะหลัก พบว่า

การส่งเสริมครูในการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการส่งเสริมการนำภาษาจีนไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้เนื่องจากการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงจะทำให้ครูเกิดทักษะและความชำนาญในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง สื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ และสามารถนำภาษาจีนไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนด้านการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Savignon (1982) ที่กล่าวถึงลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมทุกกิจกรรมต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาภาษาด้านการสื่อสารได้อย่างแท้จริง เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษา และสามารถสื่อความหมายและเข้าใจความหมายของคู่สนทนาได้ง่าย และแนวคิดของ Scarcella and Oxford (1992) ได้เสนอแนะหลักการจัดการกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อสารโดยใช้ภาษาตามสภาพจริง (Authentic Language) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาได้รวดเร็ว

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ตีร่วมนกัน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจต่อกันระหว่างครูสอนภาษาจีนและทุกคนในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจาก หากบุคคลในกลุ่มมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเชื่อใจและความไว้วางใจต่อกัน ก็จะได้รับภาระงานและความร่วมมือในการทำงานร่วมกันที่ดีจากทุกคนด้วยเช่นกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจและความไว้วางใจและสามัคคีในหมู่คณะ สอดคล้องกับการวิจัยของ ขนบพร วัฒนสุขชัย (2550) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลไกความร่วมมือในการจัดกลุ่มทางวิชาการด้านศิลปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมการออกแบบอุตสาหกรรม พบว่าความร่วมมือในการทำงานร่วมกันนั้นส่วนใหญ่เกิดจากความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกันที่ดี และ ลำพูน เอกฐิน (2542) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กรสูงสุด ทำให้ครูมีความผูกพันกับองค์กร รักองค์กร และสามารถทุ่มเทการปฏิบัติงานเพื่อองค์กรได้

รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ตามสมรรถนะประจำสายงาน พบว่า

การส่งเสริมครูสอนภาษาจีนให้มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยและส่งเสริมการจัดหาแหล่งเรียนรู้การวิจัยด้านภาษาเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับครูสอนภาษาจีน ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่การมีคุณภาพได้ ช่วยให้เกิดความรู้และวิทยาการใหม่ๆ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อภิรดี ทองพลอย (2552) วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ช่วยเหลือแนะนำครู การตั้งทีมที่ปรึกษาในโรงเรียนสนับสนุนและเป็นกำลังใจเพื่อนร่วมงาน โดยเฉพาะให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ด้วยเหตุนี้จึงควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถในด้านการศึกษา และจัดแหล่งเรียนรู้ให้กับครู

การส่งเสริมครูเข้าร่วมกิจกรรมตามวัฒนธรรมไทยและจีน เพื่อให้ครูได้มีโอกาสได้ศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมจากประสบการณ์จริง ทำให้ครูได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจอย่างแท้จริง จนสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์เหล่านั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรม ส่งผลต่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Tomalin and Stempleki (1993) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมว่า ทุกวัฒนธรรมมีวิถีชีวิตเป็นของตนเอง (pattern of everyday life) ผู้ที่เรียนภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัฒนธรรมนั้นๆ ด้วย เพื่อสามารถเปรียบเทียบวัฒนธรรมของตนเองได้ ช่วยให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของตนเอง สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ดี และการเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันในขณะที่อยู่ในประเทศเจ้าของภาษาได้ ดังนั้น การส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมจะทำให้ครูสามารถเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนภาษาจีนให้เกิดความเข้าใจได้

การส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความมั่นใจ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ สนใจ และเกิดแรงจูงใจในการเรียน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีทางการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สัจด์ อุทรานันท์ (2549, หน้า 17) ที่กล่าวว่า

การจัดสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ การศึกษาในสถานศึกษาจะดำเนินการไปได้ด้วยดีก็ต่อเมื่อมีสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างเหมาะสม ดังนั้น สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และแนวคิดของ สมาน อัสวภูมิ (2551, หน้า 389) ที่กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของการศึกษานับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมบรรยากาศการสอนของครู สภาพแวดล้อมที่ดีจะนำไปสู่บรรยากาศของการเรียนรู้ที่ดีอย่างยิ่ง

3. วิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

วิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ตามสมรรถนะหลักดังนี้

ระดับโรงเรียน

จัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและวิทยาการที่เหมาะสมสำหรับครูสอนภาษาจีนโดยการจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งด้านแหล่งเรียนรู้ที่เป็นบุคคล ด้านแหล่งเรียนรู้ที่เป็นสื่อสารสนเทศ และด้านแหล่งเรียนรู้ที่เป็นอาคารสถานที่ รวมถึงให้ครูเข้ารับการอบรมความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองจากวิทยาการ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ครูได้มีวิธีการพัฒนาตนเองได้อย่างหลากหลายวิธีตรงกับความต้องการของตนเอง เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ขวัญฤทัย เทศปิ่น (2549) วิจัยเรื่องการพัฒนาตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนควรจัดฝึกอบรมทักษะทางด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนทักษะการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและการจัดวิทยาการในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ความรู้กับครูสอนภาษาจีน สามารถทำให้ครูพัฒนา

ตนเองในการเป็นครูที่มีความรู้และมีทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพได้

จัดระบบการทำงานเป็นทีมเพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมกับเพื่อนครู ผู้บริหารและคนอื่น ๆ ในโรงเรียน ทำให้เกิดความสำเร็จของการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานเป็นทีมเป็นการให้บุคคลต่าง ๆ ในทุกระดับได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน เกิดความร่วมมือในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกนำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน ส่งผลให้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จ และเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง สอดคล้องกับ ภัทรวรรณ ปิ่นแก้ว (2548) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจ ในงานในเชิงจิตวิทยา ความรู้สึกเห็นคุณค่าและผลการปฏิบัติงาน พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ระดับนโยบาย

จัดตั้งสถาบันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับครูในระดับประเทศ ส่งเสริมการผลิตครูและการพัฒนาครูที่คุณภาพ รวมถึงเพื่อให้เป็นหน่วยงานในการส่งเสริมการวัดระดับคุณภาพความรู้ภาษาจีนและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนให้มีคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจะทำให้มีหน่วยงานที่ให้การดูแลและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้มีการพัฒนาคุณภาพภาษาจีนไปสู่มาตรฐานสากล การพัฒนาครูและบุคลากรด้านภาษาจีน

จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือเพื่อความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระดับประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะทำให้เกิดความร่วมมือและการช่วยเหลือกันจากประเทศเจ้าของภาษา สอดคล้องกับการวิจัยของ หวังหยวนหยวน (2551) วิจัยเรื่อง ความร่วมมือทางวิชาการ

ระหว่างไทยและจีน: กรณีศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาในเชียงใหม่และเชียงราย พบว่า การที่ความสัมพันธ์ระหว่างไทยจีนมีความราบรื่นเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาในเชียงใหม่และเชียงราย และสอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัยวรรณ เฉลิมชัย (2552) ที่กล่าวว่า การจัดตั้งเครือข่ายจะเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความช่วยเหลือระหว่างกัน ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีความเข้มแข็งขึ้น และการมีเครือข่าย สามารถเป็นพี่เลี้ยงที่เข้มแข็งในการดูแลการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ ดังนั้น รัฐควรจัดตั้งเครือข่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งเครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ

วิธีการส่งเสริมสมรรถนะของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ตามสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

ระดับโรงเรียน

จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนและรวบรวมผลงานการวิจัยด้านภาษาให้ครูใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ โดยการให้การอบรม และจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการทำวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการให้การอบรมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะทำให้ครูได้รับประสบการณ์ในด้านการศึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยของตนเองที่มีคุณภาพ และยังเป็นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้การวิจัยร่วมกันระหว่างครูสอนภาษาจีน ทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องและเกิดแรงบันดาลใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ณรงค์ คุ่มกัญเพื่อน (2550) วิจัยเรื่องการพัฒนาครูด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณสาธิต พบว่า การพัฒนาครูคือ การจัดอบรม การนิเทศติดตาม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และหาตัวอย่างการวิจัย เอกสารสำหรับการค้นคว้าของครู เป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาครู

จัดโครงการสอนภาษาจีนเพื่อการให้บริการด้านความรู้ให้กับชุมชนและเพื่อเป็นสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อ

กัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดโครงการสอนภาษาจีนสู่ชุมชน นอกจากจะเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อชุมชนแล้ว ยังเป็นการสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันเพื่อนำไปสู่การพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมทางด้านภาษาจีนให้กับชุมชนรอบโรงเรียน และเป็นการตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ สังคม ความรู้ให้กับประชาชน เพื่อให้ชุมชนมีความรู้ ความสามารถด้านภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ อุทัยวรรณ เฉลิมชัย (2552) ที่กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมภาษาจีน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านสังคม เศรษฐกิจ ความรู้ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับชุมชน นอกจากจะเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนแล้ว ยังเป็นการตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับคนไทยชาติด้วย

ระดับนโยบาย

จัดตั้งสมาคมครูสอนภาษาจีนเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่าง เพื่อเกิดการประสานความร่วมมือการทำงานกับภาครัฐในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับ ประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับ สมเกียรติ นุดดี (2540) วิจัยเรื่องสมาพันธ์สมาคมครูประถมศึกษาแห่งประเทศไทยกับการบริหารการศึกษา พบว่า สมาพันธ์สมาคมครูประถมศึกษาแห่งประเทศไทย มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและสมาคม ดังนั้น ภาครัฐควรมีการจัดตั้งสมาคมครูสอนภาษาจีนเพื่อให้สมาคมมีส่วนในการช่วยเหลือและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

สร้างนักวิจัยมืออาชีพ โดยการให้ทุนสนับสนุนครูสอนภาษาจีนที่ไปศึกษาเพิ่มเติมด้านการวิจัย และเชิญนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถมาให้การอบรมและพัฒนา เพื่อให้ครูสอนภาษาจีนมีความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ใหม่ๆ ให้กับสมาชิกอย่างชัดเจนและทั่วถึง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานการวิจัยจะสามารถช่วยให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพได้ ทำให้การพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง สามารถแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนได้ตรงตามเป้าหมาย สอดคล้องกับ สุทธิพงษ์ บุญผดุง (2556) วิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยของครูตามแนวคิดของ ไวก้อตสกี พบว่า ในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ยังมีรายการประเด็นที่ครูยังเกิดความคลาดเคลื่อนและเข้าใจไม่ถูกต้องอยู่หลายประเด็น ซึ่งควรได้รับการพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมระหว่างหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูสอนภาษาจีนเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
2. ควรมีการพัฒนาครูสอนภาษาจีนในด้านเทคนิคการสอน การผลิตสื่อ และการสื่อสารภาษาจีน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานของครูสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการท่องเที่ยว และด้านสภาพแวดล้อมในภาคตะวันออก
2. ศึกษากลยุทธ์การส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของครูสอนภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

- ชนบพร วัฒนสุขชัย. (2550). การพัฒนารูปแบบและกลไกความร่วมมือในการจัดกลุ่มทางวิชาการด้านศิลปศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมการออกแบบอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, ภาควิชานโยบายและความเป็นผู้นำทางการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญฤทัย เทศปิ่น. (2549). การพัฒนาตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนาศึกษาการมนุษย, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชุน เหลย. (2550). สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ คู่มภัยเพื่อน. (2550). การพัฒนาครูด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณาสาด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- ดวงทิพย์ อันประสิทธิ์. (2555). *รูปแบบการขัดเกลาทางสังคมเพื่อเสริมสร้างจิตอาสาในชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนบางน้ำหวาน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภัครวรรณ ปิ่นแก้ว. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานในเชิงจิตวิทยา ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองและผลการปฏิบัติงาน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลำพูน เอกฐิน. (2542). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สังัด อุทรานนท์. (2549). *การนิเทศการศึกษา: หลักการ ทฤษฎี และการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ บุคดี. (2540). *สัมพันธสมาคมครูประถมศึกษาระดับประเทศไทยกับการบริหารการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่: หลักการ ทฤษฎี และการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟไซค์การพิมพ์.
- สุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2556). *การพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยของครูตามแนวคิดของไวท์ฮีดสกีโดยใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกัน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรเดช อนันตสวัสดิ์. (2554). *โมเดลเชิงสาเหตุและผลของสมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หวัง หยวนหยวน. (2551). *ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทยและจีน: กรณีศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาในเชียงใหม่และเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภูมิภาคศึกษา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เหวย ชิน. (2553). *ความคิดเห็นของอาจารย์นักธุรกิจ และนักศึกษาจีนต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑลกว่างซีเพื่อประกอบอาชีพ*. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 6(1), 67-68.
- อภิรดี ทองพลอย. (2552). *การศึกษาสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุทัยวรรณ เฉลิมชัย. (2552). *ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. *วารสารวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, 10(3), 1-5.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining size for research activities. *Education and Psychological measurement*, 30(3), 607-610.

Savignon, S. (1982). *Communicative competency: Theory and classroom practice*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing.

Scarcella, R., & Oxford, R. (1992). *The tapestry of language learning*. Boston: Heinle & Heinle.

Tomalin, B., & Stempleski, S. (1993). *Cultural awareness*. Oxford: Oxford University Press.